

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2715; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 39).

Sagen sættes til Forhandling.

A. C. Mortensen: § 1 i det lille Lovforslag, som jeg hermed skal have den Ære at anbefale det høje Ting, er beregnet paa at gøre god igen den Uret, der i Foraaret 1928 blev begaaet imod den fattigste Del af de kommunale Vælgere ved den Ændring, der da foretoges i den kommunale Valglov. Efter Valgloven af 1924 havde de Skatteydere, der havde betalt skyldig Skat for de sidste fire Kvartaler før Valgets Afholdelse, Valgret, for saa vidt de i øvrigt opfyldte Valgretsbetingelserne, selv om de ogsaa skulde skylde lidt fra ældre Kvartaler. Selv om man nu ogsaa vil fastholde Princippet om kommunal Skatteydelse som Betingelse for at være kommunal Vælger, kunde det dog synes tilstrækkeligt med de fire Kvartaler, men efter Ændringen ved Loven af 1928 skal de sidste syv Kvartalers Skat være betalt. Dette, synes jeg, er haardere end nødvendigt, og det er ogsaa urimeligt bl. a. af den Grund, at en Vælger, der flytter til en anden Kommune paa et saadant Tidspunkt, at han naar at blive paalignet og faa betalt fire Kvartalers Skat inden Valget, har Valgret, selv om han skylder Skat til den Kommune, han er fraflyttet. Den Skatteyder, der flytter, bliver saaledes bedre stillet end den Skatteyder, der bor i samme Kommune hele Tiden, og det er der dog ingen særlig Grund til.

Den anden Ændring, der gennemførtes i Foraaret 1928, var i øvrigt efter min Mening mere klassebestemt, idet den gik ud paa, at en Skatteyder, der i Løbet af de syv Kvartaler havde faaet eftergivet mere end en Trediedel af Skatten, mistede sin kommunale Valgret. Dette er en ganske urimelig og uønsket Bestemmelse. Kommunalbestyrelserne kan, hvis de finder Anledning dertil, eftergive Halvdelen af Skatten og under ganske særlige Forhold to Trediedele. Kommunalbestyrelserne er imidlertid meget nøjeregnende paa dette Punkt, og det er de jo nødt til at være, de maa holde paa, at den paalignede Skat saa vidt muligt skal indgaa i Kommunens Kasse, og kun hvor det er paatrængende nødvendigt, faar Skatteydere

en vis Del af Skatten eftergivet. Jeg tør nok paastaa, at saadan er det i saa godt som alle Kommuner. Men hvis en Skatteyder saaledes faar en Del af Skatten eftergivet, fordi hans økonomiske Forhold er i den Grad forværrede, at han ikke kan betale den paalignede Skat, ja, saa er det dog, naar han betaler det, der bliver tilbage, for urimeligt, at han alligevel skal miste sin Valgret, hvad han heller ikke skulde efter Loven af 1924.

Det er disse to Bestemmelser, § 1 i det forelagte Lovforslag tager Sigte paa, og det er ingenlunde revolutionære Bestemmelser, Indenrigsministeren her foreslaar, det er ganske simpelt Forslag om at føre Loven tilbage til den Skikkelse, den fik under en Venstregering, under det ærede Medlem Hr. Krag's Ledelse i 1924. Jeg nærer derfor ogsaa det bedste Haab om, at det skal lykkes at gennemføre disse Ændringer. Vi behandlede det samme Forslag i Fjor, og da lykkedes det ikke at faa Oppositionen med, men jeg erindrer, at der under Forhandlingen faldt enkelte Bemærkninger om, at det hastede jo heller ikke saa stærkt, da vi ikke i Fjor stod overfor kommunale Valg. I Aar staaer vi imidlertid overfor disse Valg, og jeg appellerer derfor til ærede Medlemmer om at søge denne Ændring gennemført, inden vi skal ud til de kommende kommunale Valg.

§ 2 i det foreliggende Lovforslag er en Krisebestemmelse, der kun skal gælde de forestaaende kommunale Valg. Den gaar simpelt hen ud paa, at Kommunalbestyrelsen kan give kriseramte Medborgere Hensland med Skatten, uden at de derfor mister deres Valgret. Jeg behøver ikke her at komme ind paa at omtale, hvor mange i forskellige Klasser det gælder: Arbejdere, Haandværkere, handlende og Landbrugere, der er ramt af Krisen, det er der blevet talt saa meget om, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil blot sige, at naar det drejer sig om Folk, der ellers gør sig Anstrengelser for at faa betalt, hvad de skal, ogsaa til Kommunen, saa kunde det være saare rimeligt, at man gav Kommunalbestyrelserne Ret til at give disse Folk Hensland med Skatten, uden at de derfor skal miste deres Valgret. Det er det, Indenrigsministeren foreslaar, og det forekommer mig at være en særdeles tiltrængt Krisebestemmelse, som jeg varmt vil anbefale.

Jeg skal i det hele taget paa det varmeste anbefale det høje Ting at vedtage dette lille Lovforslag; det tilsigter en Retfærdighedshandling overfor dem, der er daarligst stillede, og den synes det mig kun ret og rimeligt, at Rigsdagen yder.